

ACC. N:R M. 16207: 1-5.

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *Knut Andersson, Torhamn*
Härad: *Östra* Berättare: *Selma Andersson, "*
Socken: *Torhamn* Berättarens yrke: *fiskarehustru*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1893 i Ungskäll, Torhamn socken*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Platsen för vigsel och dop. s. 1-2.
Frieri och bröllop. s. 3-5.

LuF 68

LuF 71

ACC. N:R M. 16207:1.

LUF 68

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Platsen för vigsel och dop.

Vigsel. (Fiskarebefolkningen i östra skärgården.)

Förr skedde vigseln för öborna i Torhamns prästgård. Hemma brukade de icke vigas efter vad som är känt. Kyrkbucllop för östra skärgårdens inv. har vi icke hört talas om förrän på senare år. Vid alla vigslar som förr ägde rum har icke vi hört om talas vid något tillfälle att prästen ljöd på något.

Förmögna bönder mestadels, från fastlandet vigdes stundom i Kyrkan i Torhamn.

Torpare och arbetare s. s. vigdes, de som öborna, i Torhamns prästgård.

2/4-65

Barn-dop.

Östra Skärvärdens folk läto döpa
sina barn på Pastorsexpeditionen
i Torhamn.

I dessa öbors hem skedde även
barn-dop t. ex. vid tillfällena
när Prästen kom ut till öarna
och döpte barn. När Prästen kom
ut och döpte barn fick han
kalas av barnets föräldrar,
men när öborna läto döpa
barnen på Pastorsexpeditionen
(vilket mycket ofta skedde)
har vi aldrig vid något till-
fälle hört omnämas att
öborna blevo bjudna på
något.

Frieri och bröllop.

När fiskarena, i östra skärgården, skulle utse livsledsagare så sökte de efter duktiga och arbetsamma kvinnor, by dessa behöfdes för att bl. a. hjälpa fiskaren i arbetet med garn o övriga fiskredskap, samt fick även fiskare-hustrurna föra arbetet med att salta fisk och sill bl. a.

En del fiskare fick sin hustru att flytta ut från fastlandet till det hårda ö-livet. Dessa flickor från landsbygden (mest bond-döttrar) fick särskilt föra i tiden ett sträfsamt liv, by att vara fiskare-hustru var föra ej ett lätt liv, bl. a. fick ofta fiskarens hustrur följa med att i öynä "vrakekor" fara till t. ex. Kalmar och Mönsterås

och sälja salt och s. k. "blodlakad" sill, samt salt korvk. Dessa "vrakekors" ändå drivmedel var segel och åror, firke- rana och deras hustrur fick ofta fara illa under sådana försäljningsresor de råkade ut för storm och oväder fick ofta frysa och dylikt.

Många familjer, här ute på öarna i östra skärgården, var släkt med varandra, det var ju ofta äktenskap mellan män och kvinnor t. ex. från samma ö. Föräldrarna samtyckte ju för det mesta till äktenskapets ingående.

Vi har hört omtalas om ett fall då ett från en annan ö kommande fruntimmer kom till en präktig ungekarl på en av våra öar, detta fruntimmer

hade i sitt sällskap en gammal käring,
Käringen talade för det giftastyrna
fruntimmer och käringen framhöll även
att hon kände denne man som en
snäll, sköham o präktig pojke, det blev
äktenskap, sådant gick det till ibland
förr i tiden. Ibland förr, var det i en
del fall en karl - böveman - som var
äktenskapsförmedlare.

Gåvor till fästmän förekom, ibland förr,
s. ex. en psalmbok, en brosch et. dyl.
Flickor från fastlandet (bonddöttrar) hade
ibland mycket i hemgift, men de flickor
som var fiskaredöttrar förde ju mestadels
inte så mycket i boet, men de hade ju som
man brukar säga, så de klarade livets nödtyff.
När så det skulle bjudas till Bröllop
brukade de sända ut bjudningskort.

S.

På 1800-talet förekom Bröllop med musik av speleman
samt dans vid Bröllop i gamla tiden.